

Sygn. akt V CNP 31/12

POSTANOWIENIE

Dnia 24 stycznia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie ze skargi A. G.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego

wyroku Sądu Okręgowego z dnia 14 września 2011 r.,

w sprawie z powództwa A. G.

przeciwko X. G. i K. G.

o uchylenie i obniżenie obowiązku alimentacyjnego,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 stycznia 2013 r.,

- 1) odrzuca skargę;**
- 2) zasądza od A. G. na rzecz X.G. kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem kosztów postępowania wszczętego wniesieniem skargi.**

Uzasadnienie

Wniesiona przez A. G. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem wyroku Sądu Okręgowego z dnia 14 września 2011 r. pozbawiona jest niektórych spośród niezbędnych elementów tej skargi wymienionych w art. 424⁵ § 1 k.p.c. Skarżący nie uprawdopodobnił wyrządzenia mu szkody spowodowanej wydaniem orzeczenia, którego skarga dotyczy. Za spełnienie tego wymogu nie można uznać stwierdzenia, że wyrządzona szkoda ma postać zwiększenia się zadłużenia powoda z powodu niemożności świadczenia orzeczonego obowiązku alimentacyjnego. Wymóg uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody przewidziany w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaga wskazania jej rodzaju i rozmiaru oraz czasu powstania, a także przedstawienia dowodów uwiarygodniających to oświadczenie. Samo twierdzenie o zaistnieniu szkody nie jest wystarczające do uznania spełnienia wymagania określonego w tym przepisie (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05; z dnia 26 stycznia 2006 r., V CNP 98/05; z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006 r., nr 7-8, poz. 141; z dnia 9 lutego 2006 r., IV CNP 42/05; z dnia 15 lutego 2006 r., IV CNP 7/05).

Ponadto nie została spełniona przesłanka wynikająca z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c., ponieważ skarżący całkowicie pominął wykazanie wystąpienia tej przesłanki. Polega ono na zawarciu w skardze wyodrębnionej jurydycznie argumentacji dowodzącej w sposób wyczerpujący i niebudzący wątpliwości, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe (por. postanowienie SN z dnia 19 stycznia 2006 r., II CNP 2/06, OSNC 2006 r., nr 6, poz. 112; postanowienie SN z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006 r., nr 7-8, poz. 140).

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. O kosztach postępowania orzeczono na podstawie § 6 pkt 4 i § 12 ust. 5 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).